

[Herluf Rasmussen.]

dringsforslag ikke kom med i det endelige lovforslag, som jeg kan se er dømt til at blive vedtaget af de forenede forligspartier uagtet det tiltagende skænderi, som vi betragter med stigende interesse.

Jeg har således fundet det rimeligt, at der gives sognekommunerne adgang til og mulighed for at tilpasse udskrivningens fordeling i tilfælde, hvor forskydningen i forholdet mellem størrelsen af beskatningsgrundlagene gør dette nødvendigt og naturligt. Ændringsforslag nr. 1, punkt 1, tilgodeser et sådant ønske.

I ændringsforslag nr. 2, punkt 2, stillet af den højtærede indenrigsminister, foreslås udpeget et særligt nævn, der kan tillade, at grundskyldpromillen i en sognekommune ændres ud over de i § 3, stk. 2, fastsatte grænser. Dette ændringsforslag kan i nogen grad medvirke til, at sognekommunerne har større mulighed for at fastholde en tidligere fordelingsnorm, der passer bedre til den enkelte sognekommunes økonomiske struktur. Rent praktisk vil ændringen også have den virkning, at sognekommunerne kan vente med at indsende ansøgning om tilladelse til at benytte en højere grundskyldpromille end 35, og så så må det vel antages, at den højtærede indenrigsminister ved fastsættelsen af fristen tager det videst mulige hensyn til sognekommunernes ønsker.

Ændringsforslag nr. 1, punkt 3, 4 og 5, er rent tekniske konsekvenser, og dem kan vi ligeledes stemme for.

Derudover har den højtærede indenrigsminister stillet et ændringsforslag, der går ud på at indføje en ny § 3 i lovforslaget. Ifølge denne paragraf kan kommunalbestyrelsen fastsætte den promille, den ønsker benyttet. Det forekommer mig at være en ikke uvæsentlig fordel for sognekommunerne, at de nu selv kan fastsætte promillen inden for de afstukne grænser i stedet for at skulle have den fastlagt af amtet. Dette kan vi også stemme for.

De ændringsforslag, der er stillet af partierne venstre og det konservative folkeparti, vil jeg anbefale at man stemmer imod.

Mose Hansen: De ændringer, som indenrigsministeren med tilslutning fra udvalgets

flertal i betænkningen foreslår foretaget i loven om beskatning af fast ejendom til kommunerne, forekommer mig at være ret vidtgående. Udvalgets mindretal, venstre og det konservative folkeparti, understreger i betænkningen sine vanskeligheder ved at få gennemarbejdet ministerens ændringsforslag og overskue virkningerne af disse. Disse vanskeligheder gælder i endnu højere grad for vort parti, da vi først mandag formiddag fik kendskab til de stillede ændringsforslag.

Efter hvad jeg kan bedømme, tillægger de af flertallet tiltrådte ændringsforslag den højtærede indenrigsminister særdeles mange bemyndigelser, d. v. s. at den endelige godkendelse af beskatning af fast ejendom i mange tilfælde kommer til at ligge hos ministeren. Efter betænkningen vedrørende omsforliget var det, så vidt jeg har forstået, en klar aftale mellem forligspartierne, at grundskyldpromillerne skulle nedsættes til maksimum 35; kun under særlige forhold kunne denne grænse fraviges. Ifølge det bilag, der fulgte med lovforslaget, da det blev fremsat, var der kun 8 kommuner, der havde en grundskyldpromille over 40, og 139 kommuner lå mellem 35 og 40. Efter det, jeg kan læse mig til af bilagets oplysninger, kan jeg ikke finde nogen antagelig grund til ikke at opfylde løftet om nedsættelse til 35 promille. De af ministeren her stillede ændringsforslag udskyder tidspunktet, idet ministeren efter ændringsforslag nr. 1, punkt 2 — det er § 4, stk. 1 — kan tillade grundskyldpromiller på 40, ganske vist kun i særlige tilfælde, men det er altså den højtærede indenrigsminister, der skal afgøre, hvad der er „særlige tilfælde“.

Indenrigsministeren kan også ifølge det af flertallet tiltrådte ændringsforslag, ændringsforslag nr. 1, punkt 2, og ændringsforslaget om en ny § 3 tillade kommunerne midlertidigt at standse ved 40 promille og kan endog, hvis grundskyldpromillen er mindre end 40, tillade, at den forhøjes til mindst 40.

Jeg vil ud fra dette mene, at der ved indenrigsministerens ændringsforslag sker en forringelse af de løfter, der blev givet ejendomsbesidderne ved omsforliget, idet overgangen til maksimumspromille 35 udskydes.

Med hensyn til sognekommunernes ret